

De Drie Dichters

Drie gedichten van Marcel Harting

Bibliotheek Uithoorn • Cultuur op Zondag

De dag dat niets gebeurde

Soms mag een dag dat niets gebeurt
Er valt net geen kabinet, staat geen
Coalitie op, wordt niemendal gedoogd
Dat eigenlijk niet geaccepteerd is
Grondwet zakt niet onder voeten weg
Na een winst over gewilderst rechts, die
Ook onze stembussen vulde
Geen gaten van granaten, of ik hoor ze
Niet en lees er niet over.
Broeikas staat in ijskast, stikstof
Verwaait als CO2 voor de zon
Geen fietsers van links of
Rechts, terwijl een bus voorrang
Pikt bij onmogelijk ontworpen
Ronde, op weg die tot Uithoorn
Blokkeert, als passeert
Oligarchenjacht bij basculebrug
Vandaag gebeurt er niets
Geen vliegtuig te horen,
-Misschien is Aalsmeerbaan dicht
Of worden aanvliegeroutes aan
Staartvleugels gelapt- noch
Wanklank over verslonden
Gemeenschapsgeld in een
Fort, dat Absoluut Aalsmeers
Belang zou kunnen behartigen
Zomaar een dag, dat er eens
Geen beat-pramen varen
Althans, niet hier.
Er is nergens geglinster van
Reflecterende verkeersregelaars
Een zoveelste omleiding
In ons gehaaste leven

Mijn praampje verankerd
In Pfas-rijke Farregatprut
Voor mij zompende zudde
Voorbij woekering vergane
Seringenglorie omschut
Achter asbestbeschoeiing
Hij observeert mij, de
Aalscholver vanaf oude schoorsteen
Ziet zijn maaltje met fuut en al
Onder water duiken, de ijsvogel
Grijpt net naast jonge meerval
Wuivend riet, dat
Zwaait als het waait, zucht
De zorgen uit mijn haren
De voetjes spartelen in de tocht
Ik pak een Omweg in mijn leven
Dit is een dag dat er niets gebeurt
Niet in mijn bestaan althans

Metamorveen

Witte wieven wuiven woest
Wanhopig wildernis vaarwel
Als Wolfgerus wolken
Uit mistig moeras doet wijken
Schimmen bezwijken
Die millennia machtig waren
In ongerepte woestenij
Moesten voor Utrechtse populatie
Populieren wijken
Elzen bezwijken
En bange berken
Hun bestaan
In de wilgen hangen?
Vanaf een kronkelende Amstel
Meanderde menigte door
Ontdekte onontgonnen gronden
De eerste spade
Twee turfjes ten gronde
Verfijnde veenplaggen
Tot broodnodige brandstof
Bouwgrond creerende
Op kleffe klei
Voor boterbonen en cichorei
Een zonnige zondag in de polder
Dorstig dauwtrappend
Loop ik onder N.A.P.
De laatste mist
Klampt zich vast
Aan het klaver
Ik droom er een wit wief in
Dat zich stil heeft weten te houden
In deze metamorfose

Zwarte Kat zwaaide uit

Naar schuit, Waver in de rug
Stroomafwaarts zeilende
Vrij van aliteraire lading
Meanderend mee met Amstel
Waar ooit haiku'en graasden
Tussen Dijk en Kade
Tot aan eerste strofe
Waar bij Hollandse Dijk
Een witregel geladen werd
Thamerkerk zo neoclassicistisch
Dat klonk al poëtisch
Een graf dicht monsterde aan
Vanuit vletjes vol Admiralen
Sprongen ollekebollekes aan boord
Varend onder spoorbrug
Reed kwatrijn van bielzenpad
Pardoes in leegruimte
Net onder bovendeck
Als stijlfiguur kieperde Hertog Jan
Aan het water rijm in kombuis
Dichte wat krom is recht
Bij proost in Rechthuis
Alwaar Schanste homoniem
Enterend met proza naar
Volgende regel alwaar
Metaforende carpe diem
Zijnde apostrof of komma
Haakte Kromme Mijdrecht bij vloot
Dregde bij Fort bij Drecht
Een alliteratie uit de sloot
Thuis komend van koude
Kermis in de Kwakel
Vormden vers en woordspeling

In vol gangboord waar debacle
In drijvend literair zwaargewicht
Zelfs als licht verse niet langer licht
Was vol ruim als snel volrijm
En een casco dat in geheim
Slechts met kit van limerick was afgedicht
Toen schuitje, overbeladen met dichterij
Alwaar Amstel zich splits, naderbij kwam
Zonk het hele zaakje omlaag, pleonastisch
En vormde aldaar een Bilderdam
Geen enkele overlevende
Slecht Amstel vol poëtisch handelswaar
Waar dorpsdichters uit vissen kunnen
Voor zeker de komende twee jaar